

[Udenrigsministeren.]

øgede vanskeligheder, som jeg også sagde i formiddags, først og fremmest for vor afsætning på det tyske marked, men måske også på andre af markederne inden for fællesmarkedet. Jeg kan da sige til hr. Anders Andersen, at i alle vore overvejelser om at søge nye veje — og de er flere end blot at søge isoleret dansk medlemskab i fællesmarkedet — lægger vi naturligvis alene hensyntagen til danske interesser til grund, og jeg overhørte fuldstændig den bemærkning, hr. Per Federspiel gjorde om, at vi måske ikke skulle lade vor politik bestemmes af partifællerne i den britiske regering. Det var i en lidt anden forbindelse.

Hr. Aksel Larsen mente, at løsningen i Europa var en fastlæggelse af grænserne i Centraleuropa, ellers ville man risikere, at de engang blev ændret ved krig. Jeg kan for så vidt være enig i, at det er det, der er den tyske politik. Tyskland har ikke fået sin fredstraktat underskrevet, og de mener, at Tysklands grænser skal fastlægges, når fredstraktaten bliver underskrevet mellem Tyskland og de tidligere allierede mod Tyskland. Ja, jeg tror ikke, jeg har yderligere bemærkninger.

Jo, hr. Aksel Larsen mente, at vi i det nordiske samarbejde især skulle støtte hinanden i udenrigshandelen. Det gør vi allerede i ikke ubetydeligt omfang, men jeg vil bede hr. Aksel Larsen og andre medlemmer forstå, at vi har også modstående interesser, og hvor vi ikke har modstående interesser, selv dér, hvor vi har konkurrerende interesser på et marked og ikke modstående interesser ved visse af varerne, kan det være nødvendigt, at vi for at slippe ind med vore varer bliver nødt til at tage hensyn til at åbne for andre varer, som vore partnere inden for de andre nordiske lande ikke vil åbne for, og derfor er det af og til svært at få koordineret, som det hedder med et fint fremmedord, den nordiske handelspolitik, men jeg skal garantere det høje ting — jeg ved ikke, om man stadig siger det høje ting

Formanden: Det er tilladt.

Udenrigsministeren (Per Hækkerup): Tak. Jeg kan garantere det høje ting, at vi fra dansk side vil gøre alt, hvad vi kan, for at

vi kan komme til at optræde i fællesskab udadtil.

A. C. Normann: Jeg takker den højtærede udenrigsminister for hans svar på de, jeg vil godt indrømme temmelig mange henstillinger og opfordringer, jeg på mit partis vegne rettede til ham om en større dansk aktivitet i udenrigspolitikken.

Må jeg lige, inden jeg kommenterer den højtærede ministers svar, sige i al stilfærdighed i anledning af hans bemærkninger til det ærede medlem hr. Svend Haugaard vedrørende Danmarks bidrag til forsvaret sammenlignet med andre lande, at nu er det ikke sådan, at det økonomiske er det afgørende for det radikale venstre, når vi taler om spørgsmålet, om vi står nederst, men jeg synes, at vi i disse debatter gør Danmark en dårlig tjeneste ved så ofte at fremhæve, hvor ringe vor ydelse er. Jeg ville dog tro, at i forhold til vor størrelse svarer vort bidrag vel nogenlunde til de øvrige landes, selv om jeg godt ser, at der er forskelle. Men jeg synes ofte, det lades ude af betragtning, at næsten alle, om ikke alle, andre lande i NATO-fællesskabet på en eller anden måde har betydelig økonomisk fordel ved et salg af råvarer eller varer, som stiger i pris som følge af oprustning, hvor vi vistnok ene af dem alle ikke har det enten igennem råvarer eller gennem produktion af våben, igennem skibsfart eller på anden måde.

Og dernæst vil jeg også godt gøre opmærksom på uden at bruge mere tid på det emne i øvrigt, at jeg synes ofte, at spørgsmålet om Grønland og baserne i Grønland indgår med en lovlig ringe vægt, når vi taler om det danske bidrag, og så skal jeg ikke sige mere om den ting.

Det var en noget kryptisk udtalelse om vore, det radikale venstres, tanker om et vestligt alternativ til de østlige planer om indfrysning af våbnene, om Gomulka-planen og alt det, den højtærede minister gav mig, men jeg forstår altså, at der dog er noget i gang, selv om den højtærede minister ikke gav noget tilsagn om at ville tage noget initiativ. Jeg håber, at ministeren vil overveje den sag, og at han så vil bekæmpe sin naturlige skyhed for at få den internationale opmærksomhed rettet imod sig ved at tage et initiativ, som vil vække glæde i alle kredse.

Tanken om internationale styrker under